

OKRESNÍ STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ V LIBERCI

U Soudu 345/1, 460 79 Liberec

tel.: +420 485 238 511 fax: +420 485 101 241

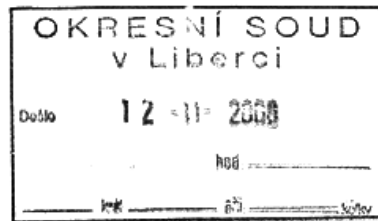
e-mail: podatelna@osz.lbc.justice.cz

4 - 239 / 2008

ZT 1667/2007

Okresnímu soudu

v LIBERCI

OBŽALOBA

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Liberci podává podle § 176 odst. 1 trestního řádu obžalobu na obviněného

JUDr. Josefa VONDRUŠKU,

nar. 12. 2. 1948 v Litoměřicích, poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, bytem Puškinova 98, Liberec,

ž e

jako příslušník Útvaru Sboru nápravné výchovy ČSR č. 2 Liberec v Nápravně-výchovném ústavu Minkovice, okr. Liberec, v přesně nezjištěné době v době výkonu trestu odnětí svobody Jiřího Wolfa, nar. 5. 1. 1952, v letech 1979 – 1980

1. v cele samovazby dne 13. 6. 1979 v přítomnosti dalšího neztotožněného příslušníka SNV v souvislosti s odmítnutím převzetí doporučené zásilky z Okresního soudu v Jindřichově Hradci č. j. 5C 119/78-46 Jiřího Wolfa po předchozím uchopení za krk odvedl k tureckému záchodu, strkal mu hlavu do odtokového otvoru a řval „Lízej, dobytku!“ a poté, co se Jiří Wolf bránil, jej udeřil rukou sevřenou v pěst do oblasti žaludku a po pádu na zem ho opakovaně bil obuškem přes nohy, následně jej přinutil vstát a srazil jej opět k zemi, přičemž celý útok byl doprovázen nadávkami, přičemž

poškozený utrpěl nejméně pohmoždění měkkých tkání dolních končetin s krevními výrony a případnými krevními výrony pod okosticí a podle znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, byla utrpěná zranění způsobilá poškozeného omezovat v obvyklém způsobu života pod dobu cca 14 dnů,

2. v cele samovazby v období Vánoc 1979, pravděpodobně 24. 12. 1979, při výdeji dek za přítomnosti a součinnosti další nezतोžněných příslušníků SNV bezdůvodně udeřil Jiřího Wolfa otevřenou rukou do obličejové části a spánku tak, že poškozený upadl na zem a poté jej pěstí udeřil na solar plexus, čímž poškozenému způsobil poruchu dýchání a v tomto stavu ho opakovaně bil obuškem do celého těla, což poškozenému způsobilo fyzické strádání, psychický otřes a utrpěl pohmoždění přední břišní stěny a měkkých tkání obličeje a v případě mnohočetných pohmoždění podle znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, byla utrpěná zranění způsobilá poškozeného omezovat v obvyklém způsobu života pod dobu 10 – 14 dnů,
3. na cele samovazby dne 1. 2. 1980 při výdeji stravy nejdříve nutil jíst jídlo ze země, což Jiří Wolf odmítl, a následně jej napadl kopy údery obuškem do celého těla a v útoku pokračoval i poté, co poškozený upadl na zem, přičemž tento mechanismus napadení mohl podle znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, způsobit vážná a život bezprostředně ohrožující poranění, jako jsou zlomeniny lebečních kostí, obličejových kostí, nitrolební krvácení, pohmoždění mozku, poranění nitrohrudních či nitrobřišních orgánů se zakrvácení dutiny hrudí či břišní,
4. v cele samovazby v období okolo 18. 3. 1980 bez zjevných důvodů začal Jiřího Wolfa opakovaně bít rukou s nasazenou koženou rukavicí a následně ho po náprahu rukou udeřil pěstí do obličeje, až poškozený v důsledku tohoto úderu upadl na zem, a když vstával a byl v podřepu, tak byl opětovně udeřen do obličeje a po této ráně upadl na bok, přičemž vysílením nemohl vstát, a obviněný ho začal opakovaně bít obuškem do celého těla i hlavy a po tomto útoku poškozený upadl do bezvědomí, po probáání z bezvědomí se mu točila hlava a zvracel, několik dní močil krev, měl bolesti hlavy a cítil nevolnost, což svědčí podle znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství o otřesu mozku a pohmoždění ledvin s nutností klidového režimu, léčebného a dietního programu po dobu 2 – 3 týdnů,

kdy však poškozený Jiří Wolf se ani v jednom případě s ohledem na poměry, které v NVÚ Minkovice panovaly, neodvážil vyhledat lékařské ošetření, čímž obviněný Josef Vondruška porušil § 1 odst. 1, odst. 2, § 11 odst. 1, § 15 odst. 4, § 20 odst. 1, odst. 2 a § 21 zákona č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, v tehdy účinném znění, a dále v rozporu s § 5 a § 12 Rozkazu ministra spravedlnosti č. 9/1973 o prostředcích dosažení účelu zákroku příslušníků Sboru nápravné výchovy ČSR proti odsouzeným obviněným,

v tehdy účinném znění, a shora popsané útoky byly hlavní příčinou vzniku Posttraumatické stresové poruchy u poškozeného Jiřího Wolfa, která se projevila vznikem psychický obtíží, které přetrvávají u poškozeného do současné doby,

t e d y

jako veřejný činitel, který v úmyslu způsobit jinému škodu vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím zákonu a takovým činem způsobil jiný zvlášť závažný následek.

T í m s p á c h a l

trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) trestního zákona.

Navrhuje u hlavního líčení:

1. slyšet Miroslava Šimka č. l. 127 – 133, 135 – 136, Denise Kisze č. l. 137 – 141, Zdeňka Chluma č. l. 151 – 154, Mgr. Karla Kosteleckého č. l. 163 – 166, Jiřího Wolfa č. l. 167 – 174, 175 – 180, 484 – 488, Jaroslava Beka č. l. 181 – 183, Petra Cibulku č. l. 184 – 188, Jiřího Gruntoráda č. l. 189 – 191, Julia Miadika č. l. 192 – 194, 195 – 199,
2. slyšet znalce Prim. MUDr. Jiřího Hladíka č. l. 48 – 65, PhDr. Petra Goldmanna č. l. 72 – 91, MUDr. Bronislava Kobedu č. l. 72 – 91,
3. číst usnesení Poslanecké sněmovny z 21. schůze 26. září 2007 č. l. 22 – 23, novinové články č. l. 33 – 37, 42 – 43, podání Petra Cibulky č. l. 39 – 41, záznam č. l. 114, archivní materiál Archivu MV č. l. 204 – 208, výňatek z RMS č. 15/1976 č. l. 215 – 218, šetření ke spisu Okresního soudu v Jindřichově Hradci sp. zn. 5C 119/78 č. l. 219 – 221, zprávu VS ČR k interním právním předpisům č. l. 224 – 225, zpráva VS ČR ke ztotožnění osob č. l. 246, 277, 279, RMS č. 9/1973 č. l. 294 – 306, 307 – 308, osobní spis Jiřího Wolfa č. l. 331 – 357, personální spis obviněného č. l. 359 – 452, opisy z rejstříku trestů svědků č. l. 453 – 456, 460 – 472, soudní rozhodnutí č. l. 497 – 507,

V přípravném řízení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je uvedeno ve skutkové větě obžaloby.

Obviněný vypověděl, že se nedopustil žádného porušení zákona. Obvinění vůči jeho osobě jsou nepravdivá. Dále využil svého práva k věci nevypovídat.

K osobě obviněného je třeba uvést, že dne 1. 1. 1972 byl přijat do služebního poměru příslušníka SNV ČR a ustanoven do funkce referenta režimu oddělení nápravně výchovné činnosti u Útvaru SNV Minkovice. Jako příslušník SNV ČSR složil dne 2. 1. 1972 služební přísahu tohoto znění:

„Já, příslušník Sboru národní výchovy, slavnostně přísahám věrnost své socialistické vlasti - Československé socialistické republice, dělnické třídě a všemu pracujícímu lidu vedenému Komunistickou stranou Československa. Slibuji, že budu čestným, statečným a ukázněným příslušníkem Sboru národní výchovy, že budu neochvějně chránit socialistické společenské a státní zřízení, zákonná práva občanů a veřejný pořádek.

Budu zdokonalovat svou politickou připravenost na základě marxismu-leninismu, úroveň svého všeobecného i odborného vzdělání a dbát o svou bezúhonnost. Přísně budu střežit státní a služební tajemství.

Budu vždy rozhodně bojovat proti nepřítelům své socialistické vlasti, nepřítelům Svazu sovětských socialistických republik a ostatních spojeneckých socialistických zemí. Budu střežit přátelství a upevňovat spolupráci s lidem Svazu sovětských socialistických republik a ostatních spojeneckých socialistických zemí a bojový svazek s jejich ozbrojenými bezpečnostními sbory.

Vynaložím všechny své síly a schopnosti a jsem připraven nasadit i život v boji za zájmy Československé socialistické republiky a při plnění jejích internacionálních závazků, v boji za vítězství míru a komunismu.

Tak přísahám!“

Dne 1. 8. 1978 se stal vychovatelem oddělení nápravně výchovné činnosti a od 1. 2. 1983 byl pověřen výkonem funkce velitele oddílu oddělení nápravně výchovné činnosti.

V květnu 1974 byl napaden na Útvaru SNV ČSR Minkovice skupinou odsouzených, byl vážně zraněn a i přes své zranění kladl odsouzeným odpor a tím jim znemožnil dokončení závažné trestné činnosti. V Komplexním služebním hodnocení ze dne 15. 4. 1977 mjr. Macháček, náčelník oddělení NVČ, ukládá hodnocenému obv. Vondruškovi odstranit netaktické jednání při výkonu funkce a ovládnout nemístnou výbušnost povahy. Ze zápisu o provedeném pohovoru s por. Vondruškou ze dne 25. 1. 1978 vyplývá, že mjr. Miroslav Šimek, náčelník Útvaru SNV ČSR Minkovice, po provedení hodnocení jeho pracovní výsledky do zápisu uvedl, že „...Ve vztahu k odsouzeným a práci s nimi je nutné zvažovat jednotlivé zákroky, zejména použití mírnějších prostředků a je třeba se vyvarovat jednání s odsouzenými, zejména konfliktními o samotě. Toto vždy provádět za přítomnosti dalšího příslušníka.“ Z Komplexního služebního hodnocení příslušníka SNV ČSR z roku 1980 vyplývá, že přes nesporně kladné hodnocení, je zaznamenán i negativní projev jeho osobnosti spočívající v určité nevyrovnanosti v jeho jednání, která pramení z jeho občasně impulzivní a unáhlenosti. K kontextu těchto událostí, skutečností a poznatků k osobě obviněného je možné dovodit pohnutku k jeho jednání, které je mu kladeno za vinu, kdy poškozený Jiří Wolf byl odsouzen mj. za tzv. „protistátní trestný čin“ – trestný čin podvracení republiky podle § 98 odst. 1 tehdy účinného trestního zákona. Obviněný, aktivní člen KSČ, jehož charakterové vlastnosti jsou uvedeny výše, musel tedy odsouzeného Jiřího Wolfa chápat - v souvislosti s výše uvedenou přísahou - jako nepřítele socialistické vlasti a takto se k němu chovat.

Obviněný ve svém životopisu a dodatku k životopisu, který je založen v jeho personálním svazku, mj. uvedl, že v roce 1959 byl svým otcem v záchvatu zuřivosti z malicherné příčiny bodnut nožem. Jeho otec byl recidivista a alkoholik, zvláště v opilosti byl vznětlivý, panovačný a agresivní, opakovaně fyzicky napadl jeho matku, jeho i obě jeho sestry. Tyto jeho negativní zážitky z dětství a dospívání byly jednou z příčin, proč se rozhodl pro povolání příslušníka SNV a mohl se podílet na řešení problémů společnosti v boji s kriminalitou v oblasti nápravné výchovy.

Členem KSČ je od 18. 1. 1967 a činnosti této strany se aktivně podílel a podílí. V roce 1982 ukončil politické vzdělávání na Večerní univerzitě marxismu-leninismu.

Svědék – poškozený Jiří Wolf byl opakovaně k předmětu trestního stíhání obv. JUDr. Josefa Vondrušky vyslýchán, neboť jeho výpověď obsahovala nepřesnosti, což je logické, když od skutku uplynulo cca 29 let. S ohledem na plynutí času policejní orgán rekonstruoval jednání v součinnosti s poškozeným a zajištěnými listinnými materiály takto:

ad 1

Obviněný v cele samovazby dne 13. 6. 1979 v přítomnosti dalšího neztotožněného příslušníka SNV v souvislosti s odmítnutím převzetí doporučené zásilky z Okresního soudu v Jindřichově Hradci č. j. 5C 119/78-46 Jiřího Wolfa po předchozím uchopení za krk odvedl k tureckému záchodu, strkal mu hlavu do odtokového otvoru a řval „Lízej, dobytku!“ Když se poškozený Jiří Wolf bránil, udeřil ho rukou sevřenou v pěst do oblasti žaludku a po pádu na zem ho opakovaně bil obuškem přes nohy. Následně jej přinutil vstát a srazil jej opětovně k zemi, přičemž celý útok byl doprovázen nadávkami a poškozený utrpěl nejméně pohmoždění měkkých tkání dolních končetin s krevními výrony a případnými krevními výrony pod okosticí. Poškozenému byl udělen dne 26. 5. 1979 kázeňský trest 30 dnů samovazby.

ad 2

Obviněný v cele samovazby přesně nezjištěného dne v období Vánoc 1979 při výdeji dek za přítomnosti a součinnosti další neztotožněných příslušníků SNV bezdůvodně udeřil Jiřího Wolfa otevřenou rukou do obličejové části a spánku tak, že poškozený upadl na zem a poté jej pěstí udeřil na solar plexus. Tímto jednáním poškozenému způsobil poruchu dýchání a v tomto stavu ho opakovaně bil obuškem do celého těla, což poškozenému způsobilo fyzické strádání, psychický otřes a utrpěl pohmoždění přední břišní stěny a měkkých tkání obličeje a v případě mnohočetných pohmoždění. Z osobního spisu poškozeného vyplývá, že byl s vysokou mírou pravděpodobnosti v té době umístěn na 30 dnů do samovazby.

ad 3

Obviněný na cele samovazby dne 1. 2. 1980 při výdeji stravy nejdříve nutil poškozeného jíst jídlo ze země, což Jiří Wolf odmítl, a následně jej napadl kopy údery obuškem do celého těla a v útoku pokračoval i poté, co poškozený upadl na zem. Z Reedukačního listu poškozeného vyplývá, že byl dne 1. 2. 1980 byl „isolován na OVKT a kázeňsky řešen.“

ad 4

Obviněný v cele samovazby v době okolo 18. 3. 1980 bez zjevných důvodů začal Jiřího Wolfa opakovaně bít rukou s nasazenou koženou rukavicí a následně ho po náprahu rukou udeřil pěstí do obličeje, až poškozený v důsledku tohoto úderu upadl na zem. Když poškozený vstával ze země a byl v podřepu, tak byl opětovně udeřen obviněným do obličeje. Po této ráně upadl na bok, přičemž vysílením nemohl vstát, a obviněný ho začal opakovaně bít obuškem do celého těla i hlavy. Po tomto útoku poškozený upadl do bezvědomí. Po probnutí z bezvědomí se mu točila hlava a zvracel, několik dní močil krev, měl bolesti hlavy a cítil nevolnost. Z Reedukačního listu poškozeného vyplývá, že byl dne 18. 3. 1980 znovu zařazen do zvláštního oddělení do práce pro n. p. Plastimat. Je tedy zřejmé, že k napadení muselo v období okolo tohoto data.

Nepřímo praktiky v NVÚ Minkovice (Liberec č. 2) potvrzují i další odsouzení – zejména pak Jaroslav Bek, Petr Cibulka, Jiří Gruntorád, Julius Miadik, Miloslav Vincenc,

S ohledem na výpověď poškozeného Jiřího Wolfa byl přibrán Prim. MUDr. Jiří Hladík, znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který uvedl, že při útoku (bod 1 obžaloby) poškozený utrpěl pohmoždění měkkých tkání dolních končetin s krevními výrony a případně i krevními výrony pod okosticí. Uvedená poranění jsou obvykle spojena, zejména jedná-li se o vícečetné pohmožděnin, s omezením v obvyklém způsobu života po dobu asi 2 týdnů, kdy má být správně klidový režim s vyloučením fyzické zátěže. V daném případě se opět mohlo jednat ze soudně lékařského hlediska o ublížení na zdraví. Po útoku (bod 2 obžaloby) poškozený utrpěl pohmoždění přední břišní stěny, pohmoždění měkkých tkání obličeje a v místech úderů obuškem (nejspíše s pruhovitými krevními výrony). V případě vícečetných pohmožděnin by zranění mohla poškozeného omezovat v obvyklém způsobu života po dobu hojení, tj. zpravidla 10 – 14 dní a ze soudně lékařského hlediska by mohla mít charakter ublížení na zdraví. K dalšímu útoku (bod 3 obžaloby) se s ohledem na absenci dalších příznaků znalec nemohl vyjádřit. Dále znalec uvedl, že úderu obuškem a pěstmi do hlavy a kopáním do těla lze způsobit vážná i život bezprostředně ohrožující poranění – např. zlomeniny lebečních či obličejových kostí, nitrolební krvácení, pohmoždění mozku, poranění nitrohruďních či nitrobřišních orgánů se zakrvácením dutiny hrudní či břišní. Znalec uvedl, že se ze strany obviněného po přihlídnutí k popisovaným příznakům jednalo o aktivní útok., zranění poškozeného a s nimi spojené obtíže, resp. poruchy zdraví odpovídaly popisovanému útoku. Mechanismus zranění (bod 4 obžaloby), tj. úderu obuškem do hlavy a příznaky uváděné poškozeným svědčily pro otřes mozku a pohmoždění ledviny nebo ledvin. Ze soudně lékařského hlediska se jedná o středně těžké poranění charakteru ublížení na zdraví s nutností klidového, léčebného a dietního režimu po dobu 2 – 3 týdnů. Znalec uvedl, že bez zdravotnické dokumentace se však k objektivnímu zhodnocení rozsahu zranění a tím i jeho charakteru nelze jednoznačně vyjádřit.

Ve věci byl také na poškozeného Jiřího Wolfa vypracován společný psychologický a psychiatrický znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie a odvětví psychiatrie znalců PhDr. Petra Goldmanna a MUDr. Bronislava Kobedy. Psycholog dr. Goldmann uvedl, že Jiří Wolf je průměrné inteligence, osobnost je strukturována v rámci normy. Schopnost vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události není u poškozeného snížena vadou vnímání nebo poruchou myšlení, pozornosti ani inteligence. V paměťových funkcích je snížen výkon ve složce novopaměti, což prakticky nemá žádný vliv na kvalitu vybavovaných událostí z období věznění. Poškozený je schopen prožité události realisticky vnímat, hodnotit, uchovat v paměti a reprodukovat. U poškozeného nebyla diagnostikována taková duševní porucha nebo porucha osobnosti,

kteřá by ovlivňovala obecnou věrohodnost. Nebyla zjištěna ani zvýšená sugestibilita, tendence k fantazijnímu zpracování reality, k vytváření konfabulací ani znaky bájivé lhavosti. Během klinického rozhovoru ani při testovém vyšetření se u poškozeného neproказuje zvýšená tendence stavět se do společensky příznivějšího světla, ani snaha manipulovat vědomě či nevědomě s informacemi. V hodnotovém žebříčku poškozeného nejsou přítomny protispoločenské postoje, specificky patognomické rysy charakteru, či lhavost. Dále znalec uvedl, že popis traumatizujících událostí nese znaky, které svědčí o tom, že poškozený Jiří Wolf líčí svůj vlastní prožitek. Psychiatr dr. Kobeda po vyšetření poškozeného uvedl, že u něj došlo k rozvoji duševní poruchy chorobného charakteru, která se dle současné klasifikace nazývá Posttraumatická stresová porucha. U posuzovaného pak došlo ke vzniku trvalých následků ve formě duševní poruchy označované jako Přetrvávající změna osobnosti po katastrofické zkušenosti. V osobnosti poškozeného jsou patrné rysy vztahovačnosti a emoční lability, které ale mohou být projevem nepříznivých osobnostních změn v důsledku prožitého traumatu. Posuzovaný není postižen vrozenou ani získanou poruchou intelektu. Poškozený není chorobně závislý na alkoholu nebo na jiných návykových látkách. Poškozeným uváděné jednání obviněného je takového charakteru, že může představovat extrémní stres, který je schopen být přímou příčinou psychický potíží, které byly zjištěny vyšetřením poškozeného, včetně způsobení trvalých následků. Uvedené poruchy významně zhoršily schopnost posuzovaného vykonávat své běžné činnosti a posuzovanému byl přiznán invalidní důchod z psychiatrické indikace. Poškozený netrpí takovou duševní poruchou, která by měla významný vliv na jeho schopnost správně vnímat, zapamatovávat si a z paměti vybavovat prožité. Mírné organické poškození mozku v současné době takovéto skutečnosti nebrání. Poškozený je schopen se plnohodnotně účastnit na trestním řízení a na jednání před soudem.

Podle § 89 odst. 8 trestního zákona ve znění účinném v době spáchání skutků se za veřejného činitele považoval volený funkcionář nebo jiný odpovědný pracovník národního výboru, soudu nebo jiného státního orgánu, státní hospodářské, družstevní nebo společenské organizace nebo příslušník ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru, pokud se podílí na plnění úkolů společnosti a státu a používá přitom pravomoci, která mu byla v rámci odpovědnosti za plnění těchto úkolů svěřena. K trestní odpovědnosti a ochraně veřejného činitele se podle jednotlivých ustanovení tohoto zákona vyžaduje, aby trestný čin byl spáchán v souvislosti s jeho pravomocí a odpovědností. Právní postavení příslušníků SNV ČR se řídilo zákonem č. 100/1970 Sb., o služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti, ve znění účinném v době spáchání skutků, resp. § 126 tohoto zákona stanovil, že ustanovení zákona se vztahují též na služební poměr příslušníků Sboru nápravné výchovy s některými výjimkami. S ohledem na výše uvedené byl tedy obviněný v době spáchání skutků v postavení veřejného činitele, neboť v Nápravně výchovném ústavu Liberec č. 2 – Minkovice působil jako vychovatelem oddělení nápravně výchovné

činnosti, resp. pověřený velitel oddílu oddělení nápravně výchovné činnosti zejména v intencích zákona č. 100/1970 Sb. a zákona č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, v tehdy účinných zněních.

Za „jiný zvlášť závažný následek“ je třeba považovat způsob útoku a způsobení újmy na zdraví poškozenému Jiřímu Wolfovi, kdy u poškozeného došlo mj. ke vzniku trvalých následků ve formě duševní poruchy označované dle Mezinárodní klasifikace nemocí MKN-10 vydané Světovou zdravotnickou organizací jako Přetrvávající změna osobnosti po katastrofické zkušenosti (F62.0). Tento následek je možné podřadit pod těžkou újmu na zdraví podle § 89 odst. 7 trestního zákona, a proto tato závažnost jednání obviněného, resp. následek způsobený jednáním obviněného podstatným způsobem stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost.

Co se týče běhu promlčecí doby, k tomu je třeba sdělit následující. Za spáchání trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákona ve znění účinném v době spáchání skutků stanovil trestní zákon trest odnětí svobody od 3 let do 10 let. Podle § 67 odst. 1 písm. b) trestního zákona ve znění účinném v době spáchání skutků je pro tento trestný čin stanovena promlčení doba 10 let. Dne 28. 12. 1999 nabyl účinnosti zákon č. 327/1999 Sb. novelizující trestní zákon, kterým je vyloučeno promlčení u nejzávažnějších trestných činů spáchaných ve vymezeném období veřejnými činiteli nebo v souladu s politickým, rasově nebo nábožensky motivovaným pronásledováním. Ustanovení § 67a písm. d) trestního zákona se na takové trestné činy uplatní jen tehdy, jestliže do účinnosti citované novely již nedošlo k promlčení. Za počátek běhu promlčecí doby u výše uvedeného trestného činu je v souladu s § 67a písm. d) trestního zákona nutno považovat 30. 12. 1989. K promlčení tohoto trestného činu tedy nedošlo. Navíc obviněný byl v době od 6. 6. 1992 do 31. 12. 1992 poslancem Sněmovny národů Federálního shromáždění a po dobu jeho poslaneckého mandátu tedy byla stavena promlčecí doba pro zákonnou překážku.

Obviněný nemá záznam v rejstříku trestů.

Z výsledků vyšetřování vyplývá, že obviněný naplnil čtyřmi dílčími útoky skutkovou podstatu úmyslného trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) trestního zákona, v tehdy účinném znění.

V Liberci dne 11. 11. 2008

Mgr. Miroslav Mareš
Náměstek okresního státního zástupce